

UDSTILLING SET MED DOMMERØJNE

Af Dorte Kaae, Int. FIFe dommer kat. I, II og IV
Bellamis' siam og orientalsk korthår

Før udstillingen

Jeg har været så heldig at få lov at fortælle lidt om, hvordan en udstilling normalt forløber for mig som dommer, så det vil jeg hermed forsøge.

Det hele starter med, at der kommer en invitation, som regel per e-mail, og som oftest 1/2 til et helt år før udstillingen. Hvis det ellers passer ind i billedet, og jeg ikke allerede er optaget, mailer jeg svar tilbage, skriver det ind i kalenderen, hvorefter der ikke sker noget før 1-2 måneder før udstillingen. Her bestilles billet, det skal være den billigst mulige, men skal selvfølgelig også passe, så jeg ikke behøver tage alt for meget fri fra arbejde. Min ferie kan ellers nemt få ben at gå på, hvis jeg skal bruge 1-2 ekstra feriedage hver gang.

Når udstillingen nærmer sig, skal der pakkes, der skal sørges for at der er mad og grus til kattene derhjemme, familien gives instrukser, hvis der f.eks. er killinger, eller der er andre forhold, der skal tages hensyn til, såsom gravide katte, evt. katte, der skal tages særlige hensyn til, kattegruset skal være pinligt rent, inden jeg tager af sted, ellers kan jeg jo ikke forvente, at det er lige så pænt, når jeg vender tilbage. Faktisk er der masser af ting at tænke på derhjemme, for mine egne katte har jo også killinger, bliver dårlige eller

skal bare „nurses“ lidt ekstra. Jeg hader at pakke, for der skal alt muligt med – tøj til 2 udstillingsdage, pænt tøj til lørdag aften, diverse sko, toilet-sager, lidt gaver til stewarderne og evt. til klubben, og ofte bliver det sent torsdag aften, for om fredagen skal jeg som regel på arbejde, og kommer bare lige hjem og henter bagagen, før turen går til lufthavnen. Så snart jeg sidder i bilen på vej til lufthavnen er alt stress dog væk, for så er der ikke så meget mere, der kan gøres derhjemme eller på arbejdet, så nu er det bare et spørgsmål om at flyene går til tiden, så jeg kommer frem til den aftalte tid, uanset hvilket land og by, der er destination. I lufthavnen venter der forhåbentlig en, som kører mig til et hotel. Er det sent, er det bare på hovedet i seng, når der er pakket ud, eller også lidt mad. Jeg er ekspert i at hoppe i seng på et hotelværelse og bare sove (chekker lige først, at værelset ikke ligger oven på et diskotek eller vender ud til byens restaurantgade med dertil hørende larm) – hvis man døjer med at sove nye steder, bør man ikke vælge dommergerningen!!

På udstillingen

Lørdag, og endelig er jeg nået til hallen og efter diverse ventetider kan bedømmelserne begynde. Jeg glæder mig altid, hvis jeg skal have en masse kategori IV, for det er

Dorte Kaae med Verdensvinder
GIC. Kattilan Daisy Doody

her jeg får lejlighed til at se, hvad andre opdrættere fokuserer på, og i hvilken retning opdrættet går i den del af Europa, hvor jeg nu befinder mig. Når jeg dømmes fortæller jeg altid hvorfor, jeg vælger den ene kat frem for den anden, og hvad jeg synes er godt, og hvad der kunne være anderledes, så folk kender min holdning. Hvis der er noget specielt eller noget som jeg især vil fremhæve ved en kat, ja så skal udstillerne også vide det. Det kan f.eks. være pelskvaliteten, kort, silke, skinnende og tætliggende, eller det kan være et usædvanligt flot tabbymønster, hvilket desværre mere er undtagelsen end regelen. Hvis jeg kan give lidt erfaring fra mig forsøger jeg også det, f.eks. hvordan ser man bedst forskellen på creme- og rødmasket, hvilke problemer kan der være ved for dybtliggende øjne, kan man se mønstret på en tabbymasket siameser, om den er klassisk, spottet eller ticket? Det er selvfølgelig et spørgsmål, om hvor meget tid, der er til rådighed, for skal jeg dømme 40-45 katte og evt. have 2 forskellige kategorier med hver deres

nomineringer, giver det nogle begrænsninger, for klubben skal have tid til at gøre klar til Best in Show, og alle vil jo også gerne hjem på et tidspunkt.

Når jeg bedømmer kattene er der 3 ting, der går forud for alt andet. Det er **sundhed, temperament og præsentation**. Som regel er præsentationen ikke det største problem i kat. IV, men det sker dog, at jeg får en fedtet kat på bordet, og måske lugter den også langt væk af hankat. Hvis der kommer sådan en „fætter“ på bordet, skal den ikke forvente noget ud over måske et certifikat. Helt ærligt, det er jo ikke kattens skyld, at den ikke er ordentligt gjort i stand, det er udstillerens. Vi kan ikke gøre så meget ved typen, men vi kan gøre noget ved soigneringen, og gøre noget, så katten selv føler sig godt tilpas. Katten skal være pæn og ren, vask den nogle dage før udstillingen, hvis den er fedtet i pelsen, har fedthale eller har sorte talgknopper under hagen. Vi andre går også i bad, når vi skal i byen, så hvorfor ikke også gøre katten så pæn som mulig. Klip kløerne, der findes udmærkede klippere hos dyrlægen eller der, hvor du køber foder – en 311'er kan også bruges. Om man skal bruge specielle midler til pelsen efter at den er vasket er en smagssag, men personligt sætter jeg pris på, at katten har en smuk skinnende pels – om det så skyldes siliconepudder, coatgloss, brillantine eller en god gang soignering med et vaskeskind er for mig underordnet, bare katten er i topkondition. For balinesere og orientalsk langhår er det endnu mere vigtigt, at pelsen er gjort i stand.

Skal man trimme ører og pels? For mig som dommer er det ikke det altafgørende. Hvis katten har et par „lyttelapper“, som er store, åbne ved basen og sidder korrekt placeret, så vælger jeg selvfølgelig ikke en kat med små, smalle og højtsiddende ører, selv om udstilleren har klippet nogle af hårene væk, for at få ørerne til at syne større. Modsat ser det jo nydeligt ud, hvis ørerne er pænt trimmede, rent optisk virker de større, hvis der ikke er alt for lange hår inde i øret, men lad nu være med straks at begynde at barbære alle kattene. Det er vigtigere at ørene rene, rens dem med en tot vat, kom evt. lidt flydende make-up-fjerner på vattet til at løsne evt. fedt og snavs med. Et par rene ører ser større ud end et par snavsede. Check også øjnede og næsen lige inden katten præsenteres for dommeren. Katten har selvfølgelig også en „bagdel“ – check den!!!

Nu lyder det måske, som om jeg kun går op i præsentationen, men kattens kondition er jo en forudsætning for overhovedet at komme i betragtning, når der skal uddeles certifikater, nomineringer og evt. Best in Show. Ligeså er temperamentet – som dommer har jeg kun 10 fingre, og de vokser

Dorte Kaae som toastmaster på Verdensudstillingen i København

ikke ud igen, hvis jeg kommer i nærkontakt med et par hjørnetænder. Langt de fleste katte tager en udstilling med ophøjet ro, men der findes også dem, der bare ikke har lyst til udstilling. Har du sådan en kat, så lad den få lov til at blive hjemme. Det har både kattens og dit stressniveau det bedst med.

Når jeg vælger mine bedste katte til nominering og i Best In Show, så er forudsætningen for at de overhovedet kommer i betragtning at de 3 tidligere nævnte ting allerede er på plads: **sundhed, temperament og præsentation**.

Herefter går jeg efter, hvor tæt katten kommer på standarden samt ikke mindst „look'et“. En kat kan måske godt være teknisk korrekt, men har den ikke det specielle siam/orientaler „look“, kan det meget vel blive den kat, der har udstråling og karisma, der vinder i stedet for. Sådan kan verden måske være så uretfærdig, men her i livet kommer man ingen vegne ved at gemme sig – det gælder også vores katte!!!

Efter udstillingen

Når jeg er færdig på en udstilling og tager hjem søndag aften, så sidder jeg ofte i flyet – helt færdig. Arbejdet som dommer kan være fysisk hårdt, specielt, hvis jeg har haft 40 maine coon'er eller skovkatte, der alle skal vendes, drejes og løftes + måske 40-50 stykker mere til Best in Show. Ud over at have løftet, vendt og drejet en masse katte, har jeg taget mindst ligeså mange beslutninger om certifikater, BIV'er, nomineringer og BIS'er, så den mentale træthed er til at føle på. Til gengæld har jeg haft en enorm glæde ved at få

lov til at se, røre og tale med en forfærdelig masse dejlige katte – der er ikke noget skønnere end, når en lille killing putter sig ind til en, eller en stor flot hun- eller hankat sætter sig graciøst foran en, og lader mig vide, at den da bare er den smukkeste i verden, og at den for øvrigt er

totalt ligeglad med alle de andre. Der til kommer, at jeg har haft lejlighed til at snakke med udstillere, dommerkoleger og truffet nye bekendtskaber.

Jeg er som regel hjemme i Aalborg igen søndag ved midnat med sidste fly, men inden jeg hopper på hovedet i

seng for at få lidt søvn inden jeg skal op på job mandag aften, ja så skal der lige være tid til at hilse på mine egne katte. Det bare lykken at se dem alle sammen igen – de er alligevel verdens smukkeste, sødeste og dejligste....

TEMA I NÆSTE BLAD (NR. 4)

DIVERSE

I næste nummer af D.S.O bladet har vi ikke noget tema, men samler op på noget af det materiale vi har liggende.

Har du noget på hjertet, eller ligger du inde med gode billeder eller interessante artikler, så send dem gerne til redaktør Trine Piltoft (se adresse under bestyrelse).